

BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO KỶ THI TRUNG HỌC PHỔ THÔNG QUỐC GIA NĂM 2018
ĐỀ THI THAM KHẢO Bài thi: NGŨ VĂN

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

I. ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:

Sự trưởng thành của con người luôn song hành cùng những vấp ngã và sai lầm. Vì thế, hãy chấp nhận điều đó như một lẽ tự nhiên. Khi trẻ học nói, học đi hay bất cứ điều gì, chúng đều phải nếm trải những va vấp. Chúng ta cũng vậy, có thể đằng sau những tư tưởng vừa lĩnh hội, hoặc sau sự chín chắn rèn giũa được là một thất bại, hay một bước lùi nào đó. Tuy nhiên, đừng đánh đồng những sai lầm ấy với việc ta không thể trưởng thành. Hãy hiểu rằng, như một lẽ tự nhiên, sau một bước tiến xa luôn tồn tại một bước lùi gần và hãy tin tưởng rằng mọi trải nghiệm đều đem lại cho ta những bài học quý giá nếu ta biết trân trọng nó.

Chính vì vậy, đừng giữ thái độ cầu toàn trong mọi sự. Dĩ nhiên, để đạt được điều mình mong muốn, ta phải không ngừng nỗ lực. Nhưng đừng yêu cầu cuộc đời phải viên mãn thì ta mới hài lòng và cũng đừng đòi hỏi mọi mối quan hệ phải hoàn hảo thì ta mới nâng niu trân trọng. Hoàn hảo là một điều không tưởng. Trên đời, chẳng có gì là hoàn thiện, hoàn mỹ cả. [...]

Khi kiếm tìm sự hoàn hảo, người ta dễ trở nên hà khắc, hay phán xét bản thân và mọi người. Bởi vậy, trên con đường trưởng thành của mình, mỗi người cần phải học cách chấp nhận người khác và chấp nhận bản thân như vốn có.

(Theo *Quên hôm qua sống cho ngày mai* - Tian Dayton, Ph. D, biên dịch: Thu Trang – Minh Tươi, NXB Tổng hợp TP. Hồ Chí Minh, 2014, tr.68 - 69)

Câu 1. (Nhận biết) Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của văn bản.

Câu 2. (Thông hiểu) Theo tác giả, vì sao *đừng giữ thái độ cầu toàn trong mọi sự*?

Câu 3. (Thông hiểu) Anh/Chị hiểu như thế nào về ý kiến: *như một lẽ tự nhiên, sau một bước tiến xa luôn tồn tại một bước lùi gần*?

Câu 4. (Vận dụng) Anh/Chị có đồng tình với quan niệm: *trên con đường trưởng thành của mình, mỗi người cần phải học cách chấp nhận người khác và chấp nhận bản thân như vốn có*? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1 (2.0 điểm) (Vận dụng cao)

Từ nội dung văn bản phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về ý nghĩa của sự trải nghiệm trong cuộc sống.

Câu 2 (5.0 điểm) (Vận dụng cao)

Cảm nhận của anh/chị về hình tượng người lái đò trong cảnh vượt thác (*Người lái đò Sông Đà* – Nguyễn Tuân, *Ngữ văn 12*, Tập 1, NXB Giáo dục Việt Nam, 2016). Từ đó liên hệ với nhân vật Huân Cao trong cảnh cho chữ (*Chữ người tử tù* – Nguyễn Tuân, *Ngữ văn 11*, Tập 1, NXB Giáo dục Việt Nam, 2016) để nhận xét quan niệm của nhà văn về vẻ đẹp con người.

HƯỚNG DẪN GIẢI ĐỀ THI MINH HỌA THPT QG MÔN NGỮ VĂN NĂM 2018

Thực hiện: Ban chuyên môn Tuyensinh247.com

Câu	Ý	Nội dung
I		Độc hiểu
1		<p>Phương pháp: Căn cứ nội dung các bài về phương thức biểu đạt: tự sự, miêu tả, biểu cảm, nghị luận,..</p> <p>Cách giải:</p> <p>_ Phương thức biểu đạt chính: Nghị luận</p>
2		<p>Phương pháp: phân tích, lí giải</p> <p>Cách giải:</p> <p>Theo tác giả, <i>đừng giữ thái độ cầu toàn trong mọi sự</i> vì:</p> <p>_ Sự trưởng thành của con người luôn song hành cùng những vấp ngã và sai lầm.</p> <p>_ Hoàn hảo là một điều không tưởng. Trên đời chẳng có gì là hoàn thiện, hoàn mỹ cả.</p> <p>_ Khi kiếm tìm sự hoàn hảo, người ta dễ trở nên hà khắc, hay phán xét bản thân và mọi người.</p>
3		<p>Phương pháp: phân tích, lí giải</p> <p>Cách giải:</p> <p><i>Như một lẽ tự nhiên, sau một bước tiến xa luôn tồn tại một bước lùi gần</i> có thể được hiểu như sau: sau mỗi thành công đạt được, con người luôn phải có những phút chiêm nghiệm, tự rút kinh nghiệm cho bản thân. Sau mỗi “bước tiến xa” để đi về phía trước, luôn tồn tại và cần thiết phải có những bước lùi lại, nhìn nhận những gì mình đã làm để rút ra bài học, trên cơ sở đó mới mong đạt được những bước tiến xa hơn nữa, thành công hơn nữa.</p>
4		<p>Phương pháp: phân tích, lí giải</p> <p>Cách giải:</p> <p>_ Đồng ý với quan điểm trên con đường trưởng thành của mình, mỗi người cần phải học cách chấp nhận người khác và chấp nhận bản thân như vốn có.</p> <p>_ Vì:</p> <p>+ Con người là tổng thể của các mối quan hệ xã hội, phải biết chấp nhận mình cùng người khác thì mới cùng chung sống được.</p> <p>+ Chấp nhận mình và người khác như bản thân vốn có để có những đánh giá đúng về bản thân mình và những người xung quanh.</p> <p>+ Biết được khả năng của bản thân mình và người khác sẽ có phương hướng phát huy những ưu điểm của mình, hạn chế những khuyết điểm mà mình mắc phải. Đồng thời, biết học tập những điểm mạnh của người khác cũng như không trở nên quá hà khắc, hay phán xét bản thân và mọi người.</p> <p>+ Chấp nhận mình và chấp nhận người khác như bản thân vốn có không phải là thỏa mãn với những gì mình có mà là một cách đề trân trọng hiện tại, hướng tới ngày mai tốt đẹp hơn.</p> <p>+ Chấp nhận người khác và chấp nhận bản thân vì không ai hoàn hảo hết. Chấp nhận nhau có nghĩa là bỏ qua sai lầm của nhau, học tập những điều tốt đẹp của nhau và cũng có nghĩa là cho cả mình và người khác cơ hội để trở nên tốt đẹp hơn.</p>
II		Làm văn
1		<p>Nghị luận xã hội</p> <p>Phương pháp: phân tích, lí giải</p>

Cách giải:

• Yêu cầu về hình thức

_Viết đúng 01 đoạn văn khoảng 200 từ

_Trình bày mạch lạc, rõ ràng, không mắc lỗi chính tả, dùng từ, đặt câu

_Hiểu đúng yêu cầu của đề, có kỹ năng viết đoạn văn nghị luận. Thí sinh có thể làm bài theo nhiều cách khác nhau; có thể bày tỏ quan điểm, suy nghĩ riêng nhưng phải có lí lẽ và căn cứ xác đáng; có thái độ chân thành, nghiêm túc, phù hợp với chuẩn mực đạo đức và pháp luật.

• Yêu cầu về nội dung

Giới thiệu vấn đề nghị luận: *Ý nghĩa của sự trải nghiệm trong cuộc sống*

1. Giải thích

_ Sự trải nghiệm: quá trình tham gia, tìm hiểu, dần dần thực hành các công việc khác nhau trong những vấn đề thuộc bất kì lĩnh vực nào của cuộc sống.

_ Ý nghĩa của sự trải nghiệm là mang đến cho chúng ta những bài học kinh nghiệm cần thiết cho những hoạt động, việc làm, những bước tiến tiếp theo.

2. Bàn luận, chứng minh

a. Vì sao cần phải có sự trải nghiệm

_ Sự trưởng thành của con người luôn song hành cùng những vấp ngã và sai lầm, không ai có thể thành công ngay từ lần đầu tiên, chính trải nghiệm giúp ta tự nhận ra ưu và khuyết điểm của mình.

_ Trên đời, không có gì là hoàn hảo, hoàn mỹ nên sau mỗi lần trải nghiệm, chúng ta sẽ tự hoàn thiện bản thân để vươn tới những điều tốt đẹp hơn.

_ Ai cũng cần những trải nghiệm thì mới nên người, khi nhận thức được điều đó, việc đánh giá mình và người khác cũng trở nên bớt hà khắc, tránh gây những tổn thương không đáng có cho mọi người xung quanh.

b. Ý nghĩa của trải nghiệm

_ Mang đến cho chúng ta những bài học mới, nhận ra những nhược điểm, ưu điểm của bản thân cũng như những người bên cạnh, từ đó có hướng khắc phục đúng đắn để sẵn sàng đón nhận những cơ hội mới. Sự trải nghiệm giúp con người trưởng thành theo thời gian.

Dẫn chứng: + Những kì giao lưu, cọ sát, thi thử giúp học sinh củng cố tinh thần, biết bổ sung những kiến thức còn thiếu hụt

+ Qua bao nhiêu trải nghiệm, thất bại rồi thành công, đội tuyển U23 Việt Nam mới vững vàng như ngày hôm nay để ghi tên mình trên bản đồ bóng đá châu lục.

_ Trải nghiệm giúp chúng ta có cái nhìn khoan dung hơn với bản thân mình và những người xung quanh, từ đó không khiến cho chính mình và mọi người áp lực. Khi học tập và làm việc với tinh thần thoải mái, tỉ lệ thành công càng cao hơn.

Dẫn chứng:

+ Những danh nhân nổi tiếng, những doanh nhân, những người truyền cảm hứng không ít lần thất bại và sau trải nghiệm đó họ lại có thêm động lực để nghiên cứu, tìm tòi và dẫn tới thành công: Bill Gates, Steve Jobs,

c. Phản đề

_ Sự trải nghiệm luôn luôn là điều cần thiết để con người tự tích lũy, tự học tập nhưng có những thứ không cần trải nghiệm, ví dụ như sử dụng những chất cấm, làm những điều trái pháp luật...

_ Phải cần có trải nghiệm mới nên người, do đó nên có cái nhìn bao dung với những lỗi lầm nhưng cũng cần ghi nhớ, có những lỗi lầm không thể tha thứ được, có những may mắn chẳng bao giờ đến lần thứ hai, nên cũng phải biết nắm bắt cơ hội để bắt đầu.

3. Liên hệ bản thân

_ Là một học sinh đang ngồi trên ghế nhà trường, em đã có những trải nghiệm có ích nào?

	<p>_ Qua những trải nghiệm đó em rút ra được bài học gì cho bản thân và sẽ làm những điều gì tiếp theo.</p>
<p>2</p>	<p>Nghị luận văn học Phương pháp: phân tích, so sánh, lí giải, chứng minh Cách giải:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Yêu cầu về hình thức: <ul style="list-style-type: none"> _ Thí sinh biết kết hợp kiến thức và kĩ năng làm nghị luận văn học để tạo lập văn bản. _ Bài viết phải có bố cục đầy đủ, rõ ràng; văn viết có cảm xúc; diễn đạt trôi chảy, bảo đảm tính liên kết; không mắc lỗi chính tả, từ ngữ, ngữ pháp. • Yêu cầu về nội dung: <ul style="list-style-type: none"> • Giới thiệu vài nét về tác giả, tác phẩm: <ul style="list-style-type: none"> _ Nguyễn Tuân là cây bút xuất sắc của văn học Việt Nam hiện đại, có thể coi ông là một định nghĩa về người nghệ sĩ. _ Nét nổi bật trong phong cách của ông là ở chỗ luôn nhìn sự vật ở phương diện văn hóa và thẩm mỹ, nhìn con người ở phẩm chất nghệ sĩ và tài hoa. Ông thường có cảm hứng mãnh liệt với cái cá biệt, phi thường, dữ dội và tuyệt mỹ. _ <i>Người lái đò sông Đà</i> là bài tùy bút được in trong tập <i>Sông Đà</i> (1960) của Nguyễn Tuân. <i>Sông Đà</i> là thành quả nghệ thuật đẹp đẽ mà Nguyễn Tuân đã thu hoạch được trong chuyến đi gian khổ và hào hứng tới miền Tây Bắc rộng lớn, xa xôi. <i>Người lái đò sông Đà</i> cho ta diện mạo của một Nguyễn Tuân khao khát được hòa nhập với đất nước và cuộc đời này. _ Hình tượng người lái đò sông Đà trong quá trình vượt thác là hình tượng trung tâm của tác phẩm... • Phân tích nhân vật người lái đò sông Đà trong quá trình vượt thác <p>1. Giới thiệu chân dung, lai lịch</p> <ul style="list-style-type: none"> _ Tên gọi, lai lịch: được gọi là người lái đò Lai Châu. _ Chân dung: <i>“tay ông lêu nghêu như cái sào, chân ông lúc nào cũng khuỳnh khuỳnh gò lại như kẹp lấy một cái cuống lái tưởng tượng, giọng ông ào ào như tiếng nước trước mặt ghềnh sông, nhõn giời ông vôi vôi như lúc nào cũng mong một cái bến xa nào đó trong sương mù”, “cái đầu bạc quắc thước... đặt lên thân hình gọn quánh chất sừng chất mun”.</i> <p>2. Vẻ đẹp của người lái đò sông Đà trong quá trình vượt thác</p> <p>a) <i>Vẻ đẹp trí dũng:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> * Khắc họa trong tương quan với hình ảnh sông Đà hung bạo, hùng vĩ: Nghệ thuật tương phản đã làm nổi bật một cuộc chiến không cân sức: <ul style="list-style-type: none"> + một bên là thiên nhiên bạo liệt, hung tàn, sức mạnh vô song với sóng nước, với thạch tinh nham hiểm. + một bên là con người bé nhỏ trên chiếc thuyền con é n đơn độc và vũ khí trong tay chỉ là những chiếc cán chèo. * Cuộc giao tranh với ba trùng vi thạch trận <ul style="list-style-type: none"> _ Cuộc vượt thác lần một <ul style="list-style-type: none"> + Sông Đà hiện lên như một kẻ thù nham hiểm, xảo quyệt + Trước sự hung hãn của bày thạch tinh và sóng nước, ông lái đò kiên cường bám trụ <i>“hai tay giữ mái chèo khỏi bị hất lên khỏi sóng trận địa phóng thẳng vào mình”.</i> + Trước đoàn quân liều mạng sóng nước xông vào (...), ông đò <i>“cố nén vết thương, hai chân</i>

vẫn kẹp chặt lấy cái cuống lái, mặt méo bếch đi” nhưng vẫn kiên cường vượt qua cuộc hỗn chiến, vẫn cầm lái chỉ huy “*ngấn gọn mà tinh táo*” để phá tan trùng vi thạch trận thứ nhất.

_ Cuộc vượt thác lần hai:

+ Dưới cây bút tài hoa, phóng túng, con sông Đà tiếp tục được dựng dậy như “*kẻ thù số một*” của con người với tâm địa còn độc ác và xảo quyệt hơn.

+ Ông lái đò “*không một phút nghỉ tay nghỉ mắt, phải phá luôn vòng vây thứ hai và đổi luôn chiến thuật*”.

> Trước dòng thác hùng beo hồng hộc té mạnh trên sông đá, ông lái đò cùng chiếc thuyền cưỡi trên dòng thác như cưỡi trên lưng hổ.

> Khi bốn năm bọn thủy quân cửa ải nước xô ra, ông đò không hề nao núng mà tinh táo, linh hoạt thay đổi chiến thuật, ứng phó kịp thời “*đưa thì ông tránh mà rảo bơi chèo lên, đưa thì ông đề sẵn lên mà chặt đôi ra để mở đường tiến*” để rồi “*những luồng tử đã bỏ hết lại sau thuyền*”.

_ Cuộc vượt thác lần ba:

+ Bị thua ông đò ở hai lần giao tranh trước, trong trùng vi thứ ba, dòng thác càng trở nên điên cuồng, dữ dội.

+ Chính giữa ranh giới của sự sống và cái chết, người đọc càng thấy tài nghệ chèo đò vượt thác của ông lái thật tuyệt vời. Ông cứ “*phóng thẳng thuyền, chọc thủng cửa giữa... vút qua cổng đá*”, “*vút, vút, cửa ngoài, cửa trong, lại cửa trong cùng, thuyền như một mũi tên tre xuyên nhanh qua hơi nước, vừa xuyên vừa tự động lái được, lượn được*”... để rồi chiến thắng vinh quang. Câu văn “*thế là hết thác*” như một tiếng thở phào nhẹ nhõm khi ông lái đã bỏ lại hết những thác ghềnh ở phía sau lưng.

* Nguyên nhân chiến thắng:

_ Thứ nhất, đó là chiến thắng của sự ngoan cường, lòng dũng cảm, ý chí quyết tâm vượt qua những thử thách khốc liệt của cuộc sống.

_ Thứ hai, đây là chiến thắng của tài trí con người, của sự am hiểu đến tường tận tính nết của sông Đà.

b) *Vẻ đẹp tài hoa nghệ sĩ:*

_ Tài hoa: Với nhà văn, tài hoa là khi con người đạt tới trình độ điều luyện, thuần thục trong công việc của mình, đến độ có thể sáng tạo được, có thể vươn tới tự do và hơn thế nữa ở bất kỳ lĩnh vực nào chỉ cần đạt tới trình độ trác tuyệt trong nghề nghiệp của mình ấy là con người tài hoa. Chính vì vậy, Nguyễn Tuân đã tập trung bút lực ca ngợi hình ảnh ông lái băng băng trên dòng thác sông Đà một cách ung dung, bình tĩnh, tự tại trong cuộc chiến đầy cam go nhưng cũng thật hào hùng.

_ Nghệ sĩ:

+ tay lái ra hoa thể hiện tập trung trong cảnh vượt qua trùng vi thạch trận thứ ba “*Vút, vút, cửa ngoài, cửa trong, lại cửa trong cùng, chiếc thuyền như một mũi tên tre xuyên nhanh qua hơi nước, vừa xuyên vừa tự động lái được, lượn được*”. Đã đạt đến độ nhuần nhuyễn, điều luyện, mỗi động tác của người lái đò giống như một đường cọ trên bức tranh sông nước mênh mông...

+ Phong thái nghệ sĩ của ông lái đò thể hiện trong cách ông nhìn nhận về công việc của mình, bình thản đến độ lạ lùng. Khi dòng sông vặn mình hết thác cũng là khoảnh khắc “*sóng thác xèo xèo tan trong trí nhớ*”. Những nhà đò dừm chèo, đốt lửa nướng ống cơm lam, bàn về cá anh vũ, cá dầm xanh, “*về những cái hầm cá hang cá mùa khô nổ những tiếng to như mìn bộp phá rồi cá tủa ra tràn đầy ruộng*”.

+ Qua thác ghềnh, ông lái lạnh lùng gan góc là thế, nhưng lúc bình thường thì lại nhớ tiếng gà gáy nên buộc một cái bu gà vào đuôi thuyền, bởi “*có tiếng gà gáy đem theo, nó đỡ nhớ ruộng nương bản mường mình*”. Chi tiết ấy đã làm rõ hơn chất nghệ sĩ ở người lái đò sông Đà.

• **Đánh giá về nhân vật:**

* Nghệ thuật xây dựng hình tượng nhân vật:

_ Nguyễn Tuân chú ý tô đậm nét tài hoa, nghệ sĩ ở ông lái đò.

_ Nguyễn Tuân có ý thức tạo nên tình huống đầy thử thách để nhân vật bộc lộ rõ phẩm chất của mình.

_ Nguyễn Tuân đã sử dụng một ngôn ngữ miêu tả đầy cá tính, giàu chất tạo hình, hoàn toàn phù hợp với đối tượng.

* Nội dung tư tưởng mà nhân vật truyền tải:

Người lái đò trí dũng và tài hoa thật nổi bật trên dòng sông hung bạo, có khả năng chinh phục thiên nhiên, bắt nó phải phục vụ con người, xây dựng đất nước - Đó chính là chất vàng mười của con người Tây Bắc nói riêng và người lao động Việt Nam nói chung trong thời kỳ mới - thời kỳ hàn gắn vết thương chiến tranh, xây dựng đất nước, xây dựng Chủ nghĩa xã hội. Qua hình tượng này, Nguyễn Tuân muốn phát biểu quan niệm: người anh hùng không phải chỉ có trong chiến đấu mà còn có cả trong cuộc sống lao động thường ngày.

- Liên hệ với nhân vật Huấn Cao trong truyện ngắn “Chữ người tử tù” để thấy sự thống nhất và khác biệt trong quan niệm về vẻ đẹp con người của Nguyễn Tuân trước và sau Cách mạng tháng Tám 1945

* Giới thiệu về Huấn Cao

_ Huấn Cao là một người tài hoa, nghệ sĩ.

_ Huấn Cao là con người có vẻ đẹp thiên lương trong sáng.

_ Huấn Cao là con người khí phách.

Trong cảnh cho chữ chưa từng có nhân vật Huấn Cao bộc lộ hết những vẻ đẹp của mình - Vẻ đẹp về thiên lương trong sáng, vẻ đẹp của con người khí phách, vẻ đẹp của một người tài hoa, nghệ sĩ.

* Nhận xét quan niệm nhà văn về vẻ đẹp con người:

Nguyễn Tuân luôn nhìn con người ở phương diện tài hoa, nghệ sĩ. Trước và sau cách mạng tháng 8 Nguyễn Tuân có những thống nhất và thay đổi trong quan niệm về vẻ đẹp của con người.

_ Thống nhất:

+ Nguyễn Tuân luôn luôn tiếp cận và khám phá con người ở phương diện tài hoa – nghệ sĩ. Ở cả hai giai đoạn sáng tác, nhà văn luôn trân trọng những “đấng tài hoa”, và say mê miêu tả, chiêm ngưỡng họ. Mỗi nhân vật thường sành hơn người ở một thú chơi hoặc một môn nghệ nào đó, đầy tính nghệ thuật.

+ Vẫn là ngòi bút tài hoa, uyên bác, lịch lãm, vận dụng tri thức tổng hợp của nhiều ngành văn hóa, nghệ thuật khác nhau trong miêu tả và biểu hiện.

+ Ông tiếp tục sử dụng vốn ngôn từ hết sức tinh lọc, phong phú, độc đáo. Khả năng tổ chức câu văn đầy giá trị tạo hình, có nhạc điệu trầm bổng, biết co duỗi nhịp nhàng. Các phép tu từ được nhà văn phối hợp vô cùng điêu luyện.

_ Khác biệt:

+ Trước Cách mạng tháng Tám, con người Nguyễn Tuân hướng tới và ca ngợi là những “con người đặc tuyển, những tính cách phi thường”. Sau Cách mạng tháng Tám, những nhân vật tài hoa nghệ sĩ được Nguyễn Tuân miêu tả có thể tìm thấy ngay trong chiến đấu, lao động hằng ngày của nhân dân.

Sở dĩ có những chuyển biến này do trước Cách mạng, Nguyễn Tuân chơi ngông một cách cực đoan. Mọi sở thích, quan niệm riêng đều được đẩy lên thành các thứ chủ nghĩa: chủ nghĩa duy mỹ, chủ nghĩa xê dịch, chủ nghĩa hưởng lạc, chủ nghĩa ẩm thực,... Chủ nghĩa độc đáo trong những sáng tác của Nguyễn Tuân trước Cách mạng không chỉ đơn thuần là phản ứng tâm lí của một cá nhân trước tấn bi kịch xã hội mà nó còn bao hàm khí khái, cốt cách của người trí thức yêu nước không cam tâm chấp nhận chế độ thực dân, tự đặt những nghịch thuyết để tách mình ra và vượt lên trên cái xã hội của những kẻ thỏa hiệp với xã hội đương thời.

Sau Cách mạng, cũng giống như một loạt tác giả đương thời, Nguyễn Tuân đã tìm được hướng đi, lí tưởng cho mình nên cái ngông tự mất đi phần cực đoan, chỉ giữ lại cái cốt cách tạo nên vẻ độc đáo cho trang viết.

_ Trước Cách mạng tháng Tám, Nguyễn Tuân là một người tài tử, thích chơi ngông, thích chiêm ngưỡng, chất chiu cái đẹp thì sau Cách mạng, nhà văn nhạy cảm với con người mới, cuộc sống mới từ góc độ thẩm mỹ của nó. Nhưng không còn là Nguyễn Tuân “nghệ thuật vị nghệ thuật” nữa. Ông đã nhìn cái đẹp của con người là cái đẹp gắn với nhân dân lao động, với cuộc sống đang nảy nở, sinh sôi đồng thời lên án, tố cáo chế độ cũ, khẳng định bản chất nhân văn của chế độ mới.

Tổng kết: